

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120203133
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120203133.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a členov senátu: Mgr. Maroš Fekete a JUDr. Pavol Laczo, v právnej veci žalobkyne: AXA Versicherung AG, so sídlom Colonia-Allee 10-20, 51067 Köln, Nemecká spolková republika, zapísaná v obchodnom registri Köln č. 21298, zastúpenej splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Viktor Mišík s.r.o., so sídlom Zámocká 1, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 263 467, proti žalovanej: Bc. W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, Q., zastúpenej advokátkou: JUDr. Kristína Joštiová, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 10, Žilina, o zaplatenie 4.184,04 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 4. novembra 2020 č.k. 36Cb/27/2020-32, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.
- II. Stranám sporu nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 273 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 4.184,04 eur s úrokmi z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 4.184,04 eur od 10.04.2020 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom II. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 373, § 378, § 379, § 421, § 365 ods. 1, § 369 ods. 1 a 2 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObZ“), ako aj ust. čl. 8, § 151 ods. 1, § 177 ods. 2, § 191 ods. 1, § 217 ods. 1 prvá veta, § 273 CSP a vecne tým, že uznesením č. k. 36Cb/27/2020-23 zo dňa 30.04.2020 súd vyzval žalovanú v určenej lehote sa písomne vyjadriť k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, avšak žalovaná si túto povinnosť bez vážneho dôvodu nespĺnila. V uznesení súd prvej inštancie zároveň poučil žalovanú o následkoch nespĺnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 273 CSP, ktorým žalobe vyhovie. Uznesenie doručil súd prvej inštancie žalovanej do vlastných rúk dňa 05.08.2020. Keďže boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle ustanovenia § 273 CSP, rozhodol súd rozsudkom pre zmeškanie tak, že žalobe ako dôvodne podanej vyhovel spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Súd prvej inštancie v predmetnej veci konal v zmysle § 177 ods. 2 písm. c) CSP bez nariadenia pojednávania, keď v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a webovej stránke súdu prvej inštancie.

3. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná z dôvodu, že napadnutý rozsudok je nesprávny a nesúladný so zákonnými ustanoveniami, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky na vydanie

rozsudku pre zmeškanie žalovanej v zmysle § 273 CSP. Z uvedeného dôvodu mala žalovaná za to, že odvolanie je prípustné podľa § 356 písm. b) CSP. Poukázala na to, že základným predpokladom vydania kontumačného rozsudku v neprospech žalovaného v štádiu pred vytyčením pojednávania je procesná pasivita žalovaného, ktorá sa v konaní prejaví tým, že sa žalovaná k žalobe nevyjadrí a v uznesení, v ktorom jej bola uložená povinnosť vyjadriť sa k podanej žalobe, bola poučená o možnosti vydania kontumačného rozsudku. Aj v tomto prípade je však súd prvej inštancie povinný skúmať, či žalobkyňou tvrdený skutkový stav je nesporný a zároveň je povinný prihliadnuť na všetky skutočnosti, na ktoré má zo zákona prihliadnuť. V prípade, ak by sa žalobkyňou tvrdený skutkový stav nejavil ako pravdivý, súd prvej inštancie by nemal pristúpiť k vydaniu kontumačného rozsudku, ak by aj boli splnené podmienky na jeho vydanie. V tejto fáze konania sa nevyžaduje, aby žalobkyňa o vydanie kontumačného rozsudku žiadala a ide len o možnosť súdu prvej inštancie, či sa spor rozhodne takouto formou ukončiť, ak sú na to splnené podmienky. Žalovaná dôvodila, že uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 26OdK/269/2020 zo dňa 03.09.2020 bol vyhlásený konkurz na jej majetok. Uvedené rozhodnutie súdu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 11.09.2020 pod č. 176/2020. Súd súčasne vyzval veriteľov na prihlasovanie pohľadávok v lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu. Lehota tak uplynula dňa 25.10.2020. Žalovaná nemá vedomosť o tom, či žalobkyňa si svoju pohľadávku do konkurzu prihlásila. Žalovaná ďalej poukázala na § 167e ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorého ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b). Súd prvej inštancie však opomenul skúmať obsah obchodného vestníka, kde bolo zverejnené uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok žalovanej, a v tej súvislosti zastaviť konanie, a nie vydať rozsudok pre zmeškanie. Konkurz na majetok žalovanej bol vyhlásený dňa 03.09.2020, zverejnený v Obchodnom vestníku dňa 11.09.2020, pričom rozsudok pre zmeškanie bol vydaný až o dva mesiace neskôr, teda súd prvej inštancie mal dostatok času zistiť skutočnosti týkajúce sa žalovanej, navyše ak sa jedná o ten istý miestne príslušný súd.

4. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovanej písomne vyjadrila tak, že si prihlásila uvedenú žalovanú pohľadávku do konkurzného konania č.k. 25OdK/269/2020, vedeného Okresným súdom Trnava. Rozhodnutie súdu prvej inštancie pokladala za vecne správne a navrhovala ho potvrdiť.

5. K vyjadreniu žalobkyne podala žalovaná písomné vyjadrenie, pričom trvala na tom, že súd prvej inštancie pri vydaní napadnutého rozsudku porušil svoje zákonné povinnosti, a to skúmať podmienky konania a zohľadniť právne významnú skutočnosť, a to, že pred vydaním napadnutého rozsudku bol uznesením Okresného súdu Trnava pod č.k. 26Odk/269/2020 zo dňa 03.09.2020 vyhlásený konkurz na majetok žalovanej, a súd prvej inštancie v rozpore s § 167e Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, kedy mal konanie zastaviť, vydal rozsudok pre zmeškanie, aj keď neboli splnené podmienky. Na veci nič nemení skutočnosť, že žalobkyňa ako veriteľ si prihlásila svoju pohľadávku do konkurzu. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a konanie zastavil s poukazom na § 167e Zákona o konkurze a reštrukturalizácii. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/52/2020 v inej veci, kde rovnako vystupovala ako žalovaná, a súd konanie zastavil v dôsledku vyhláseného konkurzu.

6. Ďalšie vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 356 písm. b/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 356 písm. b/ v spojení s § 365 ods. 1 písm. a/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné s použitím § 389 ods. 1 písm. a) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a podľa konanie podľa § 391 ods. 1 CSP v spojení s § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej iba „ZKR“) zastaviť.

8. Odvolací súd konštatuje, že z obchodného vestníka č. 176/2020 (deň vydania 11.9.2020), K068421 vyplýva, že uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 03.09.2020 sp. zn. 25OdK/269/2020 bol na majetok žalovanej vyhlásený konkurz (výrok I), bol ustanovený správca konkurznej podstaty úpadcu Mgr. Daniel Poturnay, Cukrovárska 225, Sládkovičovo, IČO: 36 071 625 (výrok II) a súčasne súd rozhodol, že oddlžuje dlžníka tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia (výrok IV).

9. Podľa ust. § 166a ods. 1 písm. a/ ZKR ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“).

10. Podľa ust. § 166c ods. 1 ZKR oddĺžením sú nedotknuté tieto pohľadávky: a) pohľadávka veriteľa - fyzickej osoby, ktorú nenadobudol postúpením, prevodom alebo prechodom s výnimkou dedenia, ak takáto pohľadávka nebola prihlásená v konkurze z dôvodu, že veriteľ nebol správcom písomne upovedomený, že bol vyhlásený konkurz; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté, b) pohľadávka z právnej pomoci poskytnutej dlžníkovi Centrom právnej pomoci v súvislosti s konaním o oddĺžení, c) zabezpečená pohľadávka v rozsahu, v ktorom je krytá hodnotou predmetu zabezpečovacieho práva; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté, d) pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky, e) pohľadávka dieťaťa na výživné vrátane príslušenstva takejto pohľadávky, f) pracovnoprávne nároky voči dlžníkovi, g) peňažný trest podľa Trestného zákona, h) nepeňažná pohľadávka.

11. Podľa § 167e ods. 1 a 3 ZKR ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b). Ak sa konkurz zruší z dôvodu, že tu neboli predpoklady pre vedenie konkurzu, na zastavenie konania sa neprihliada.

12. Zverejnením uznesenia Okresného súdu Trnava zo dňa 03.09.2020 sp. zn. 25OdK/269/2020 v obchodnom vestníku č. 176/2020 (deň vydania 11.09.2020), K068421 o vyhlásení konkurzu na majetok žalovanej nastali účinky vyhláseného konkurzu a súčasne účinky rozhodnutia o oddĺžení žalovanej. Podľa § 167e ods. 1 ZKR tým bol daný dôvod na bezodkladné rozhodnutie o zastavení konania, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze. Keďže pohľadávka žalobcu, ktorá sa v prejednávanej veci uplatňuje, vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz, môže byť podľa § 166a ods. 1 ZKR takáto pohľadávka uspokojená len v konkurze (alebo splátkovým kalendárom). Preto bolo povinnosťou súdu prvej inštancie konanie o žalobe bezodkladne zastaviť a nie vo veci ďalej rozhodovať.

13. Súd prvej inštancie však namiesto toho, aby počas konania prihliadal na to, či sú splnené procesné podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (§ 161 ods. 1 CSP), vo veci ďalej konal a o žalobe rozhodol napadnutým rozsudkom pre zmeškanie. V dôsledku toho zaťažil konanie vadou, ktorú nemožno odstrániť, a ktorá spôsobuje aj nesprávnosť napadnutého rozsudku.

14. Odvolací súd preto vyhodnotil odvolanie žalovanej ako dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil. Pretože dôvod na zastavenie konania podľa § 167e ods. 1 ZKR naďalej trvá, odvolací súd zároveň konanie podľa § 391 ods. 1 CSP zastavil.

15. O nároku na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) bolo rozhodnuté postupom podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 256 ods. 1 a s analogickým použitím ust. § 255 ods. 2 CSP, vychádzajúc zo situácie, že zákonným dôvodom zastavenia konania bola objektívna skutočnosť, vyhlásenie konkurzu na majetok žalovanej ako zákonný dôvod zastavenia konania, čím potom žiadnej zo strán sporu z procesného hľadiska nemožno pričítať zavinenie na zastavení konania, preto ani žiadna zo strán sporu nemôže mať právo na náhradu trov konania.

16. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou

oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.